

פסח תשמ"ג במצרים

ביקור בסלחיה

צבי מרקס, ה.מ.ב.

ציינו זה עתה שנה תמימה לשהיית בנותינו בארץ גושן. ללא ספק ניתן להצביע על הצלחה. שני משלוחים של 350 ראש בפברואר 1982 ו-150 ביוני 1982 הניבו כ-5,000 ק"ג חלב לפי דברי הקונה. כרגע נשארו בעדר כ-460 ראש; אין עדרים של מבכירות בארץ עם השרדות כזאת. מהמשלוח של פברואר כ-150 ראש המליטו שנית, והתנובה הממוצעת היא כ-27 ק"ג ליום.

ישנה קבוצה של עגלות שלדעתי ניתן להרביע עכשיו: הן מפותחות ויפות. בעל הבית מכר וימכור עגלים נבחרים, שנולדו במשק כ"פרי הרבעה" במחירים טובים מאוד.

מבחינת ממשק, הזנה ותמחיר, המקום הוא גן עדן קטן. המשק מתוכנן על בסיס שיטות מערב ארה"ב, המתאימות לאקלים המדבר של איזור איסמאליה. ללא ספק אקלים זה הוא נהדר

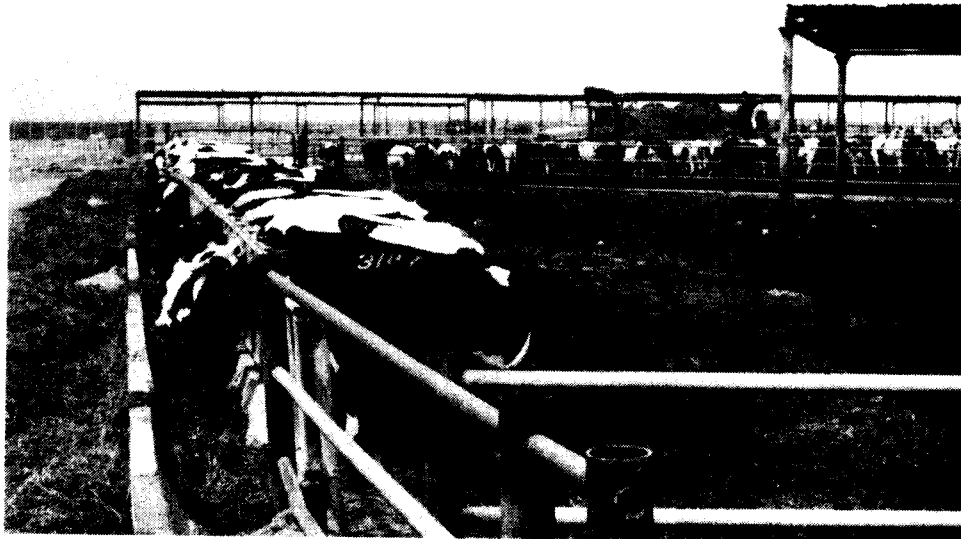

עגלות מפותחות היטב, בנות הפרות מהמשלוח הראשון

רפתנים מצריים בחצר פרות מהמשלוח הראשון

לגידול בקר. מערכת המבנים ומכוני החליבה היא טובה, חזקה ומרווחת. הבקר נקי ויבש כל השנה. הגידול נהנה מתאים וחצרות בדוגמים. עד כאן תחזוקת מכוני החליבה בהחלט טובה: חברת אלפא לאוואל במיוחד טובה לעומת חברת גסקוין, שהיא פחות טובה. אלפא לאוואל מופיעה עם בורות מקבילים: דוארזאק 300, צנצנות במרכז של שדרת דג 12×2 . גסקוין

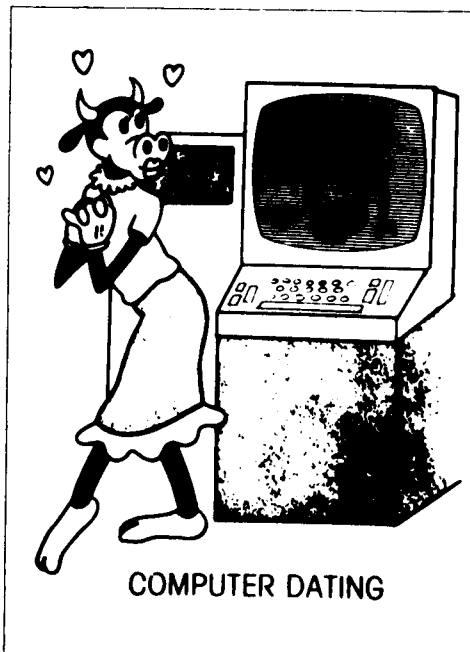

חלוקת ירק טרי

מבליטות את כדאיות ההולשטיין, ובמיוחד ההולשטיין שלנו, בתנאים אלה. תנובת החלב של הגזע האדום-לבן הדורככלית, היא בדיוק החצי משלנו, בשתי ההמלטות עד עכשיו. יש להניח שפער זה יגדל בתחלובה השניה הנוכחית. תוכנית ההרבעה של המשק היא כולה על בסיס כחול-לבן.

במשך השנה הראשונה שהו במקום שלושה אנגלים, כולל רופא מטעם חברת הגיהול האנגלית. בסה"כ עבודתם לא הצטיינה. מאז התחלת שנת 1983 המשק מנוהל כולו בכוחות מקומיים. לדעתי זה פחות נורא מכפי שזה נשמע: המצרים הספיקו לצבור לא מעט ניסיון וידע, ואנחנו שומרים על קשר הדוק עמם באמצעות ביקורים ואף בשיחות טלפוניות.

מבחינה מקצועית לפחות, במיוחד לאור הנסיון של השנה הראשונה, הלקוח המצרי רוצה "דק ישראליות". מה באמת יהיה, רק הזמן יגיד. מצידי, בהשוואה לכל יתר המקומות אשר בהן סיפקנו בקר, נדמה לי שמצאנו בחברה זו ובאנשים אלה שותף טוב. מי יתן ונוכל להאריך ימים בשותפות זו.

מופיעה עם פוליון מרווח ומצליח של 8×4 עם מסירים. מעניין שכל המבקרים וגם הבעלים מתרשמים לטובה מהפוליון.

ההזנה היא פשוטה וטובה. הממשלה מספקת תערובת באיכות טובה למדי. ההערכה היא של 9.5 MJ (מגא-ג'ול) לק"ג חומר יבש, מבוססת על תירס וכוספת סויה או כותנה. החברה מצליחה לקבל תערובת זו בכמויות מספיקות, על אף היותה בצימצום בשוק. מחיר ק"ג תערובת זו הוא כשמינית ממחיר ק"ג חלב! נדמה לי שעל זה בלבד אפשר להגיד – דיינו, מה גם שהחברה המנהלת את הפרויקט מספקת למשק תלתן נהדר בחורף ואספסת טריה ווידן בקיץ, ללא הגבלה. לא יכולתי ללמוד מחירים של מספוא, אבל אני משוכנע שעלות הייצור שלו אינה מכוסה על ידי הפרה. לשעת חרום וכו' יש מלאי של קש אורז מטיב גרוע. לא נהוג עד עתה לתת לפרות מקש זה אפילו בעונת התלתן. התלתן נראה הרבה יותר יבש ממה שהיינו קוצרים אצלנו. אין דיווחים על הפרעות במערכת העיכול.

הפרות נמצאות במצב גופני טוב עד טוב מאוד. התרשמתי שתהיינה פרות ירודות עם כניסת הקיץ כשחלק מהמבכירות עוברות 40 ליטר. במשלוח השני סבלו מריבוי של דלקות עטין אפילו לפני המלטה: בקבוצה זו רואים לא מעט רבעים עיוורים.

סיפקנו 1,500 מנות זירמה עם המשלוח הראשון והמלאי אזל מזמן, היות והוזרעו בזירמה הישראלית גם נקבות בעדר ה"היקש", מהגזע MRV ° ההולנדי, בנוסף לבקר שלנו. לפי בקשת הקונה סיפקנו במשלוח הראשון שלושה בני עתודה: אנוואר, מנחם וג'ימי, אשר ילכו לעולמם "עיפים (מאוד) אך מרוצים". עכשיו כולנו מקווים שתצא לפועל הזמנה מידית של 3,000 מנות זירמה, במחירים טובים.

הפרות ההולנדיות הובאו בתבונה, כדי לשמש היקש לפרות הישראליות, היות והיה לחץ חזק מכיוונים רבים לא לקנות מישראל. הן דווקא מייצגות בכבוד את ביתן, אבל כמוכן רק

° זהו הגזע הלאומי ההולנדי הדורככלית